

צבעי האביב

כתב מוהמד ריזה יוספי

ציורים וידה לאשגרי פרהדי

באהר"י, נסיכת האביב, ישנה בארמון
שלה. תוכים שלה התאספו סביבה.
אחד מהם אמר "באהר"י חיוורת מדי,
אלך להביא לה קצת צבע צהוב, כדי
שתתעורר יפה יותר.

התוכי עף ועף עד שהגיע לשמש.
שם אמר בקול רם "הו שמש יפה,
באתי מרחוק. אני זקוק לצבע צהוב
בשביל באהריי כדי שתתעורר
יפה." השמש ענתה "אני ים של
צבע צהוב. בוא לזרועותיי וצבע את
כנפייך." התוכי נענע את כנפיו
בשמש וצבע אותן בצהוב יפה.

הוא עף חזרה עד שהגיע לארמון. שם אמר "הבאתי צבע צהוב!"
הוא התיישב על שמלתה של באהריי. השמלה נצבעה בצהוב. באהריי
פתחה פתאום את עיניה. התוכי היה מרוצה.

תוכי שני אמר "באהריי היא בת
צבעים. היא תתבייש לצאת לשדה
בנעליים ללא צבע. אלך למצוא לה
צבע כחול לנעליים."

הוא עף דרך חלון הארמון והמשיך לעוף עד שהגיע
לשמיים כחולים. הוא נענע את כנפיו בשמיים, ושחה
בהם, וכל גופו נעשה כחול. ואז עף חזרה לארמון.
כשהתוכי הכחול הגיע לארמון קרא "באהריי הבאתי לך
צבע כחול!" הוא התיישב על נעליה של באהריי והן נעשו
כחולות. באהריי הודתה לתוכי הכחול.

הוא עף עד שהגיע לים. שם קרא "הו
מלכת הדגים האדומים! תני לי צבע אדום
בשביל באהר"י, כדי שתוכל לצאת לשדות
בלי בושה."

תוכי אחר אמר "באהר"י היא
בת צבעים. היא לא תצא
לשדות בלי כתר אדום. אלך
ואמצא לה צבע אדום."

אמרה מלכת הדגים "שב על הסנפירים
שלי וקח מהצבע שלי." התיישב התוכי
על הסנפיר של מלכת הדגים וכל נוצותיו
נעשו אדומים.

הוא הודה לה, חזר לארמון
ושם אמר "חבריי התוכים!
הבאתי צבע אדום!" הוא
התיישב על הכתר של
באהריי והצבע האדום
היפה כיסה את הכתר.

התוכים התעופפו בשמחה בארמון ושרו
כולם ביחד בשמחה.

אך כשבאהר"י והתוכים יצאו
לשדות הפרחים והעצים נראו
אומללים. העצים שאלו "איפה
האביב? איך יתכן אביב בלי
צבע ירוק?"

באהר"י התעצבה והתחילה
לבכות. היא שכחה על צבע
ירוק ולא ידעה מאין להשיג
אותו.
יחד עם כל התוכים היא חזרה
עצובה לארמון.

התוכים רצו
לעודד אותה.
התוכי הצהוב
צבע וילון של
הארמון בצהוב.
התוכי הכחול
צבע וילון שני
בכחול. הוילונות
נגעו זה בזה
ופתאום נעשו
ירוקים!

התוכים התחילו לשרוק באושר. הם קראו "צבע ירוק!
צבע ירוק!"

גם באהריי, נסיכת האביב, הייתה מאושרת. היא יצאה
שוב לשדות. התוכי הכחול שפשף את העלים בכנפו
הכחולה. גם התוכי הצהוב שפשף בכנפו את העלים.
הצבעים התערבבו והעלים נעשו ירוקים. העלים שמחו
וקראו "הנה האביב הגיע! האביב הגיע!"
באהריי שמחה שהביאה אביב לשדות.

אך פתאום באה להקת פרפרים
לבאהריי ואחד מהם אמר "הו
באהריי! בת הצבעים, באנו
משיח הסגוליות. למה לא הבאת
צבע לשיח הסגוליות. בלי סגול
הפרחים שלו חיוורים ועלובים."

באהריי הובילה את התוכים שלה לשיח
סגוליות. התוכי האדום ליטף את הפרחים
מצד אחד, ונתן להם צבע אדום. התוכי הכחול
הניח צבע כחול על הפרחים. הצבעים
התערבבו והפרחים נעשו סגולים. השיח נהיה
מלא פרחים וניצנים סגולים.

בשמחה ובאושר שיחקו עכשיו התוכים בין העצים
והפרחים. אך באהריי אמרה "חסרים עוד פרחים
כתומים. בלי צבע כתום האביב לא יראה יפה."
אמר התוכי האדום "הפרחים הכתומים צומחים
בגינה. נלך לשם."
באהריי יצאה לגינה יחד עם התוכים שלה.

התוכים טבלו בטל את כנפיהם
האדומים והצהובים ופתאום כל
הפרחים נעשו כתומים, נהדרים.

בגינה הפרחים היו אומללים ועצובים. כולם
חסרי צבע.

באהר"י אמרה "אל תדאגו פרחים יפים. אני
יודעת איך לצבוע אתכם. הי, תוכי אדום,
טבול את כנפיו בטל שעל הפרחים. תוכי
צהוב, טבול גם אתה את כנפיו בטל."

האביב בא לשדה
ולגינה עם שפע של
צבעים. באהר"י,
התוכים שלה,
הפרפרים, הפרחים
והעצים צחקו כולם
באושר.
איזה אביב נהדר!

